



Červen 2017



V tomto čísle se dočtete...

... jak vznikl první počítač

... čím si lámou hlavy vědci z NASA

... jak vypadá typický oběd obyvatel galaxie Abel b 12

... a spoustu dalšího!

Škola v datech

1774	Pravidelné vyučování na první základní škole
1887	Žáci rozděleni do dívčí a chlapecké školy
1897	Začátek stavby nové budovy školy
1899	28. 9. byla škola dostavěna
1909	Do školy zavedena voda a před školou postaven bazén s vodotryskem
1914	Škola zřizuje „družinu“ pro děti v pracovní době jejich rodičů
1918	Škola uzavřena kvůli nedostatku paliva
1926	První hodina trvala 50 minut, ostatní 45 minut
1927	Vybudováno hřiště; výuka psaní na psacím stroji; bazén s vodotryskem byl považován za zbytečnost, a proto byl zasypan a osázen květinami
1939	17. 3. – 1. 4. byla škola okupována Němci, zavedena povinná výuka NJ
1945/6	Škola obsazena a uzavřena
2003	Vybudován sportovní areál s umělým povrchem

Kdy se začalo úplně poprvé vyučovat?

Kdy se dostavěla nová školní budova?



Napsal Tom

Zdroj: www.ic.mestodobris.cz a 1zs.dobris.cz

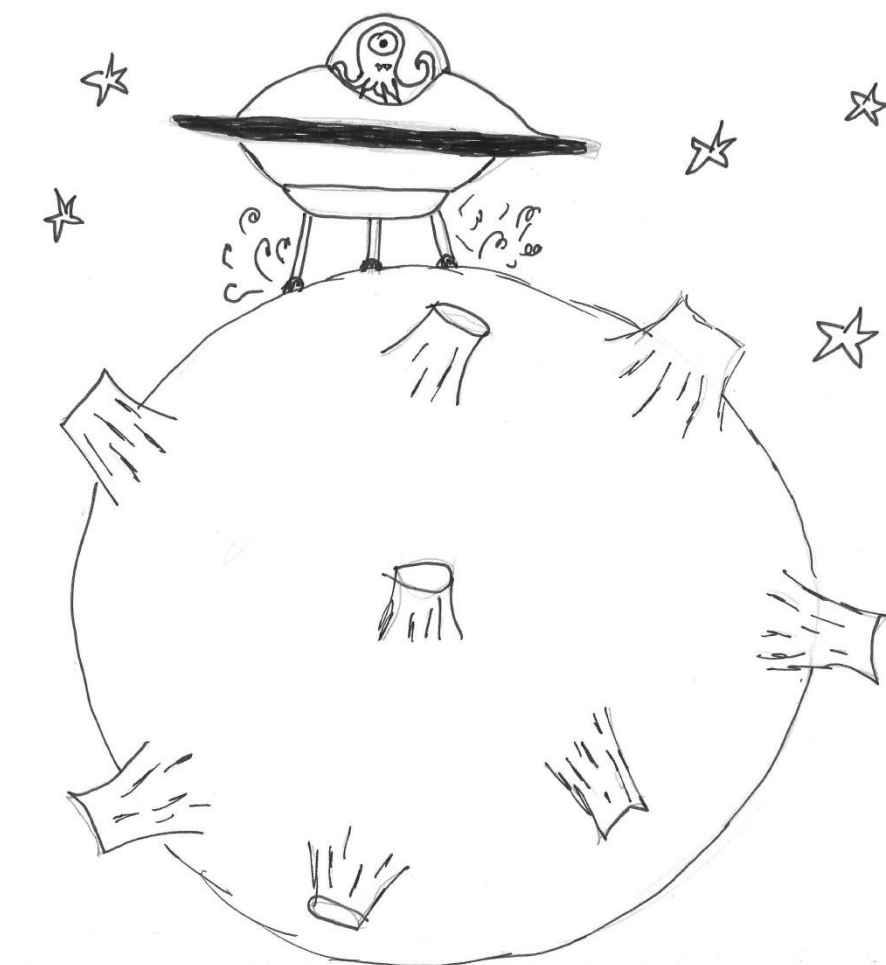
Milí čtenáři...

je tu poslední číslo letošního roku a s ním plno zajímavých článků, povídek a mnoho dalšího. Můžete se těšit na 2. díl fotorománu Nekonečný příběh. Zabaví vás naše přesmyčky, různé rébusy, šifry a vtipy. Dozvíte se spoustu zajímavostí o vesmíru i o naší škole. Pokud vás zajímá, jak vznikl počítač, nebo jak počítač funguje, určitě si přečtete článek o počítačích. Žáci pátých tříd nám zodpověděli otázky pro naši anketu, podívejte se, jak odpovídali. Dále si také můžete přečíst zajímavé povídky (v tomto čísle je jich opravdu mnoho). A nakonec nezapomeňte taky trochu své pozornosti věnovat obrázkům, všechny jsou pracně nakresleny našimi novináři;

I když je toto poslední číslo našeho Omegáče, nesmutněte, na časopis se můžete těšit zase příští rok.

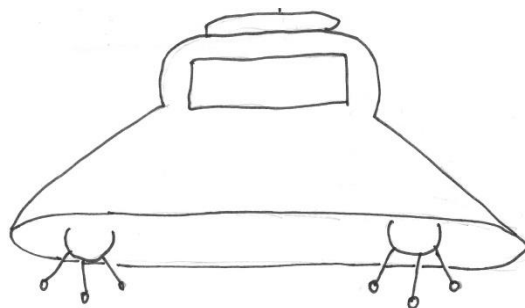
Ahoj po prázdninách! ☺

Bára



Záhady vesmíru

Vědci z NASA a z Národní laboratoře v Los Alamos si lámou hlavu nad některými astronomickými jevy, pro které dosud nenašli uspokojivé vysvětlení. Podle všeho jsme buď špatně pochopili zákony přírody, nebo je někdo neustále mění... Připravila jsem si pro vás několik největších vesmírných záhad, nad jejichž objasněním věda dosud tápe.



1. Proč se Země vzdaluje od Slunce?

Naše Země je od Slunce vzdálená rovných 149 597 870 km. Dříve se předpokládalo, že tato vzdálenost je stále stejná. Jenže v roce 2004 ruští vědci zjistili, že se Země od Slunce vzdaluje každý rok o 15 cm. Důvod, proč Země „cestuje“, není známý. Jestli se rychlost nezmění, potrvá ještě stovky milionů let, než se od Slunce vzdálí natolik, že celá zamrzne. Ale co když se rychlost zvýší? Anebo co když se Země naopak začne k Slunci přibližovat? Nikdo zatím netuší, jaký bude další vývoj.

2. Kdo nechce pustit „pionýry“ za hranici?

Americké sondy Pioneer-10 a Pioneer-11 byly vypuštěny v letech 1972 a 1983. V současnosti už by měly obě být za hranicemi naší Sluneční soustavy. Jenže v určité chvíli začaly obě ze zatím neznámých příčin měnit trajektorii. Jako by je nějaká neviditelná síla nechtěla pustit do úplného neznáma. Pioneer-10 se od své propočítané dráhy odklonil už o 400 tisíc kilometrů a Pioneer-11 ho v tom kopíruje.

Existuje několik vysvětlení – vliv slunečního větru, únik paliva, chyba v programování... Jenže jak je možné, že si sondy, vyslané v intervalu 11 let, vedou úplně stejně?

3. Ukázková zatmění Slunce známe jen ze Země

Úplné zatmění Slunce je vzácný jev umožněný faktem, že Slunce, které je 400x větší než Měsíc, je současně 400x dále od Země. Stačilo by, kdyby byl Měsíc jen o trochu menší, nebo se vzdálil od Země, a s tímto fantastickým jevem bychom se nikdy nesetkali. Náhoda?

Panoramatická kamera vozítka Opportunity zachytila zatmění Slunce na Marsu – menší z marsovských měsíců Deimos byl k vidění jako „flek“ přecházející přes Slunce. Stejná kamera po pár dnech zachytila i větší z měsíců Phobos, jak vstupuje na sluneční okraj.

4. Z nějakého důvodu žijeme blízko naší hvězdy

Všechny dosud známé systémy jsou si podobné v tom, že čím větší planeta, tím blíže je ke svému slunci. V naší Sluneční soustavě je to přesně naopak. Obři Saturn a Jupiter jsou v její centrální části a uvolnili přední pozice malým planetám Merkuru, Venuši, Zemi a Marsu.

Proč tomu tak je, nikdo netuší. Pokud by ale v naší Sluneční soustavě fungovaly stejné „pořádky“ jako v jiných systémech, pak by Země obíhala někde na místě Saturnu. A tam vládne mrazivé ticho a podmínky pro vznik života jsou mizivé.

Napsala Bára

Zdroj: procproto.cz

Několik otázek pro... Mimoszemšťana Giviho

Jakého jste druhu?

Jsem Malipolian, jeden z těch vzácnějších druhů☺

Z jaké pocházíte planety?

Z Pluta b 23, je hodně podobné Plutu, které znáte vy.

V jaké bydlíte galaxii?

Galaxie Abel b 12, ale občas ji někdo přejmenuje, znáte to...

Máte na své planetě ulice?

Ne, to vůbec ne, u nás máme dráhy.

Co a jak jíte?

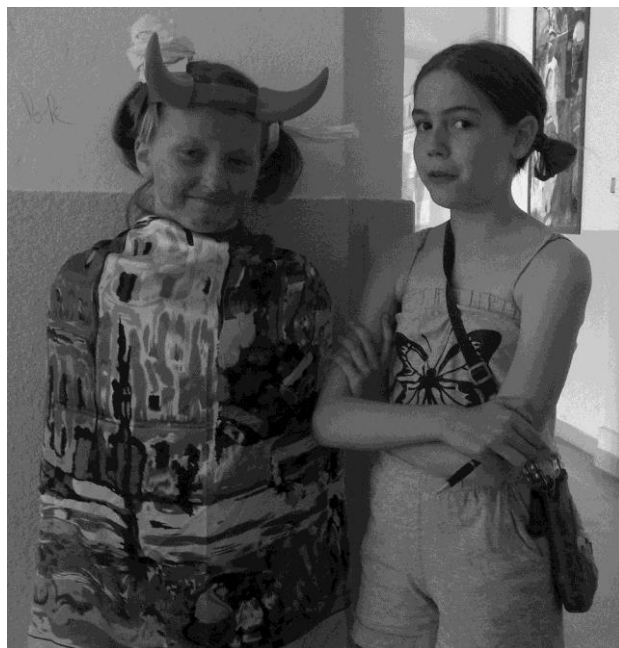
Jíme srandárium. A jak? No ušima přece, jak jinak.

Jak vypadá váš trus? *Trus? Nevím, co to znamená...*

Jaká jsou vaše typická jména? *Gigi, skoro všichni mí kamarádi se tak jmenují.*

Žijí u vás jednorožci? *Ne, jen koňomuti, ale ti už také pomalu vymírají.*

Svíí u vás sluníčko, nebo je to tam jako v mrazáku? *Sluníčko? Mrazák? Nerozumím...*



Ptaly se Anežka a Julča

ZAJÍMAVOSTI O VESMÍRU

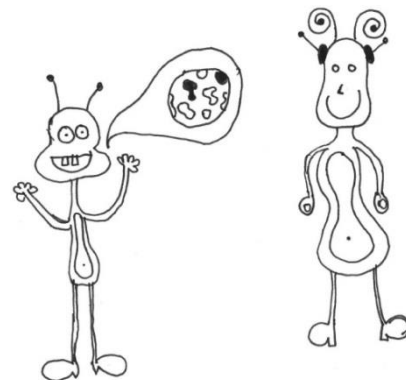
Jeden den strávený na Venuši trvá 243 dní na Zemi.

Jeden den strávený na Merkuru trvá jako 176 dní na Zemi.

V naší galaxii se nachází planeta, jejíž povrch je celý z diamantů.

Vzhledem ke svému naklonění trvá jedna noc na planetě Uran 21 let.

Ročně se měsíc vzdálí o 4 cm od Země. Jednoho dne se odtrhne úplně.



Všichni astronauté dohromady strávili ve vesmíru 34 000 dní, což je 93 let.

Merkur a Venuše jsou jediné planety v naší soustavě, které nemají žádné měsíce.

Saturn je sice druhá největší planeta v naší sluneční soustavě, ale zároveň i nejlehčí.

V prostoru bez gravitace nefungují propisky.

Jupiter má v naší galaxii nejvíc měsíců, jeho počet je v současnosti 67.

Venuše je jediná planeta, která se točí obráceně oproti ostatním planetám.

V centru Mléčné dráhy je černá díra Sagittarius A, velká asi jako 4 miliony Sluncí.

Napsal Kuba, zdroj: <http://chi.cz>

Neptun a jednorožec

Byl jeden jednorožec jménem Zlatohřívák, byl celý bílý a měl zlatou hřívu a zlatá kopýtka. Měl také svou sestru, ta byla celá tmavě modrá, měla modro-černou hřívu a modro-černá kopýtka a jmenovala se Modřenka.



Jednoho dne se Zlatohřívák a Modřenka rozhodli, že půjdou zachránit svoji matku a svého otce. Otce i matku totiž před pěti lety zaklel zlý čaroděj, který sídlil na moc vysokém hradě. Otec i matka jim poslali dopis, že jsou na modré planetě, která se jmenuje Neptun. Protože Modřenka měla noční moc, vyrazili hledat své rodiče v noci.

O JEDEN ROK POZDĚJI...

Když už byli na Marsu, věděli, že ještě na Neptunu nejsou, protože Mars je ohnivá planeta, a ne modrá. Letěli a letěli, až dorazili na bílo-hnědou planetu a zjistili, že je to Jupiter. Letěli dál a dál až na okraj zvláštní planety, která měla prstenec. Vy už asi víte, že tato planeta se jmenuje Saturn. Dále následovala světle modrá planeta. Tak si říkali, že tady není žádný hrad, tím pádem už byli na Uranu. „Neptun,“ zavolal Zlatohřívák, poznal to podle toho, že se tam tyčil móóóc vysoký hrad.

Byl celý modrý a zdálky se zdálo, že je posypaný třpytkami. Když přiletěli o kousek blíž, ukázalo se, že hrad je úplně celý z ledu. Najednou se Modřenka a Zlatohřívák podívali oknem do hradu. Viděli tam své rodiče, kteří měli zamrzlá křídla, aby nemohli nikam odletět. Ani dveřmi nemohli odejít, protože je zlý čaroděj zamkl. Když letěli na prohlídku kolem zámku, všimli si dveří, nad kterými bylo velkým písmem napsáno ZDE BYDLÍ ČARODĚJ LUF-GUF-KUF. Jenže dveře byly zavřené. Ale my jsme vám neřekli o přísně tajném tajemství. Teprve teď nastal ten čas vám ho říct. Zlatohřívák má totiž moc úplně všeho. Zezačátku jsme vám ho říct nechtěli, abyste ho nevyžvanili, ale teď vám věříme :D. Když Zlatohřívák svou mocí otevřel dveře a roztál led z maminky a tatínka, maminka i tatínek rychle, aby je čaroděj neviděl, odletěli a už zlého čaroděje LUF-GUF-KUFA nikdy neviděli. Jo, a abychom nezapomněli, celá jednorožčí rodinka se přestěhovala do České republiky, kde teď společně bydlí v ulici PRŮKOPNÍKA LASAGNE.

Napsala Julča

Vesmírná návštěva

Ve vesmíru je spousta planet, to ví i malé dítě. Ale kolik jich tam je? Na to nikdo nikde nemyslí. Ale všichni myslí na jednu věc. Na co? Je to jednoduché, na **mimozemšťany**! Při slově mimozemšťan většině z nás v hlavě naskočí: „Pomoc, invaze! Zachraň se, kdo můžeš!“ Ale co naskočí mimozemšťanům? Dalo by se říci, že to samé.

Psal se rok 4001, když mezinárodní vesmírná společnost vystopovala život na planetě mimo sluneční soustavu a postavila speciální loď s pětihvězdičkovou navigací. Posádka nastoupila, nastartovala a s raketou se odlepila od země. Jakmile se raketa vznesla do vzduchu, na lodi se začínal rozléhat hlas: „Doprava, doleva, a ty vnímej, Pepindo!“ Hádejte, kdo to byl? Navigace.

„Lidi, a já jsem zrovna polonahá!“ křičela mimozemšťanka Čé ve spodním prádle, když viděla přibližující se raketu. Čé se pořádně oblékla a šla navázat přátelské vztahy. To se jí nepovedlo, protože při pohledu na ně omdlela. A co lidé? Úplně to samé.

Když lidé po několika letech měli odlétat, řekli si, že by bylo zdvořilé dát jim dárek na památku. Schválně se rozhodli pro navigaci. Když lidé odlétli a mimozemšťané ji chtěli vypnout, nevěděli jak. A tak asi až donekonečna navigace bude řvát: „Výborně, blahopřeji. Dorazili jste k cíli.“

Napsala Anežka



Příběh vyhnance



Epizoda třetí

V minulých dvou číslech jste si mohli přečíst příběh o mladém chlapci, který musel být vyhnán ze své osady. Jelikož musel zabít muže z vedlejší osady, jenž ohrožoval dívku, kterou chlapec miloval.

Zrovna v tu chvíli, kdy se otec zamyslel nad tím, co asi dělá jeho bývalý syn, vešel do chýše vůdce vedlejší osady. „TEN VÁŠ SPRATEK SE K NÁM PŘES NOC VETŘEL A UKRADL NÁM VŠECHNY ZÁSOBY!!!“ nebohý otec samozřejmě věděl, že to není pravda. On není zloděj. Než si toto však stihl pomyslet, vůdce vedlejší osady se na něj znovu obořil: „Žádám o to, aby byl za toto chování chycen a zabit! Pokud se tak nestane, vyhlásíme vám válku!“ Co mohl otec dělat? Zachránit syna, kterého už ale nesmí nikdy vidět, nebo zachránit celý svůj lid před jistou smrtí. Musel tedy vyslat dvacet mužů, aby našli jeho syna a zabili ho.

Bojovníci byli na cestě asi den, než dopadli nicnetušícího poutníka. Poutník rozpoznal zbraně se znakem svojí bývalé osady. Ještě v poslední chvíli kolem sebe stačil naházet dřevěné zábrany, aby k nim stačil promluvit: „Válečníci! Víte vůbec, koho chcete zabít? Nejen že jsem jediný dědic trůnu, ale taky jsem býval přítelem vás všech!“ Na tom něco bylo. Bojovníci si to taky uvědomili. Malou chvíli na to ze zástupu vyšel vysoko postavený voják: „Můj pane, již víme, že jediný člověk, kterého bychom mohli poslouchat, jste vy. Očekáváme příkazy.“ To řekl a poklekl. Poutník se svou družkou neváhal ani chvíli: „Otec mne tedy chtěl nechat zabít? Dobrá! Uzájme, jak se bude tvářit, až mne uvidí.“ Otec se díval z okna a vyhlížel své muže. V tom pocítil obrovskou bolest a uprostřed jeho břicha se objevila čepel. Poutník převzal vládu nad svou osadou. A pár hodin nato se sousední osada ocitla v krvi nevinných lidí a uprostřed osady ležel jejich vůdce s roztrhaným tělem a sekýrou v temeni.

Napsal Sam

Deník cizinky

Sedím na tvrdé studené posteli v malé studené místnosti a píši si tento deník. Ať už ho čte kdokoliv, měl by vědět jediné: nevím, kdo přišel s tím nápadem, že mimozemšťané jsou zlí, ale pravda to rozhodně není. Nesnažíme se osídlit vaši planetu, ani vás vyhladit. Vždy, když jsme vás přijeli navštívit, jsme si jen chtěli vyměnit kulturní znalosti. Poznat nové věci. Pokaždé jste nás surově a nepřátelsky odehnali. Tím jsme si udělali obrázek o vaší krutosti, hrubosti a nevychovanosti, ale co jsme opravdu nečekali, byl váš ďábelský plán na naše odchycení a následné uvěznění.

Počkat! Slyším někoho přicházet. Dopíši vám vše později. Musím deník rychle ukrýt, nemohu přijít o jedinou věc, na které mi tady záleží...

Už jsem znovu zde a jsem zděšená a znechucená. Provádí tu na mně nejrozumnější pokusy a testy. Myslela jsem si, že jsem tu sama. Ale tak tomu není. Abyste pochopili všechny souvislosti, musíte slyšet celý můj příběh pěkně od začátku...

Na naší planetě nás není mnoho. Nevadí to, protože se dožíváme vysokého věku. Ti nejodolnější jedinci vydrží až tisíce let. Na obličeji nemáme nic než holou kůži. Žádné oči, nos nebo ústa. Přes to všechno vidíme, slyšíme, mluvíme i dýcháme. Dělá nás to zvláštními, zároveň i svým způsobem krásnými. Každý z nás má rozdílnou barvu vlasů a pleti. Jakmile dosáhneme věku sta let, stanou se z nás průzkumníci a vyjednávači. A právě před několika dny, jsem dovršila tohoto věku. Vaši sluneční soustavu už obléáme podruhé. Spřátelili jsme se s obyvateli všech planet, až na vaši a na Pluto. Plutaňany podezíráme z toho, že se před námi ukryli v zemi. U nich jsme to chtěli zkusit hned po vás.



Všechno šlo hladce, byla jsem trochu nervózní z mé první mise, ale jinak bylo vše v pořádku. Přistáli jsme na jakési planině, nikde nikdo. „Nepřistáli jsme na jiné planetě?“ ptali jsme se. A právě tady nastaly komplikace. Ze všech stran na nás vyběhli lidé s pistolemi. Začali do nás střílet jakési podivné střely. Dál už si pamatuji jenom černotu. Rozostřilo se mi vidění a já upadla do bezvědomí. Probudila jsem se tady zmatená a vystrašená. Dělají tu na mně různé pokusy. Pořád do mě řezají a sledují, jak má tmavě zelená krev odtéká na podlahu. Jindy mi zase ustříhnou pramínek křiklavě červených vlasů nebo nehtů. Vždy se zkusím hýbat a ječet, ale nikdy to nejde. Jediná má útěcha byla v tom, že tu jsem sama a nikdo jiný netrpí. Tato útěcha se dnes roztříštila na milion kousků.

Dnes mě vedli jinou chodbou než obvykle. Tato nová byla plná velkých van a akvárií. Kdybych měla volná ústa, začala bych okamžitě ječet. V akváriích plavala naložená těla mých přátel a spoluobyvatel. Těla byla jako bez života a přesto jsem měla pocit, že jsou všichni stále naživu.

Slyším kroky. Nejspíš nesou večeři. Napíši později.

Mám takový nepříjemný pocit. Žádnou večeři mi nedali. Místo toho dělali další pokusy a testy. Když jsme šli chodbou s akvárii, zatajil se mi dech. Alespoň polovina akvárií byla prázdná. Něco mi říká, že je to špatné znamení. Bojím se zítřka. Mám neblahé tušení, že by toto mohl být můj poslední zápis. Myslím, že zítřka se už nedožiji.

Napsala Bára

POČÍTAČ

Druhá světová válka : Velice zničující, ale přesto přinesla veliký vývoj. V roce 1943 začal vývoj prvního počítače. Ne náhodou sloužil pro vojenské účely. Přestože vývoj počítače byl přísně tajný, už v únoru roku 1946 byl zveřejněn v časopisu The New York Times. Tento v minulosti velice obtížný projekt stál v přepočtu na dnešní hodnotu peněz asi 153,6 mil Kč.



Počítač byl vyvinut bohužel až po konci války, tak v ní nikomu nemohl pomoci, ale našla se pro něj brzy nová práce: Napomáhal při výrobě atomových a později i vodíkových bomb. Počítač nebyl tenký jako dnes, ale přímo naopak. Veškeré jeho součásti vážily dohromady 30 tun a zabíral prostor 15 x 9 metrů. Chladily ho dva letecké motory a spotřebu elektrické energie měl 150kW (dnešní notebooky mají 30–40 W).

Když se počítač zapínal, tak ve Filadelfii zhasínalo pouliční osvětlení a vypadávala elektrická síť. Každý den v počítači vyhořelo několik elektronek, kterých měl 18 000, takže byl odstaven a opravován, někdy až desítky minut. Elektronky se ničily hlavně při jeho zapínání a vypínání, kdy se výrazně měnila jeho teplota. Ale průběhem času se poruchovost snižovala a v roce 1954 dokázal běžet bez závady 116 hodin, což byl na jeho dobu dobrý výkon.

Rok po svém dokončení se přemístil do armádního testovacího centra, byl vylepšen a celých devět let nebyl vypnut. Naposledy ho vypnuli 2. října 1955 v 23:55 – byl nahrazen novějším modelem.

ELEKTRONKA

Elektronku můžeme popsat jako žárovku. Slouží také jako usměrňovač, který mění elektrický proud ze střídavého na stejnosměrný a nazpět. Protože elektrické obvody (spojení například žárovek či baterií) potřebují obvykle stejnosměrný proud a k distribuci (dodávání) energie je využíván proud střídavý, bývá elektronka součástí elektrických zařízení.



Napsal Tom

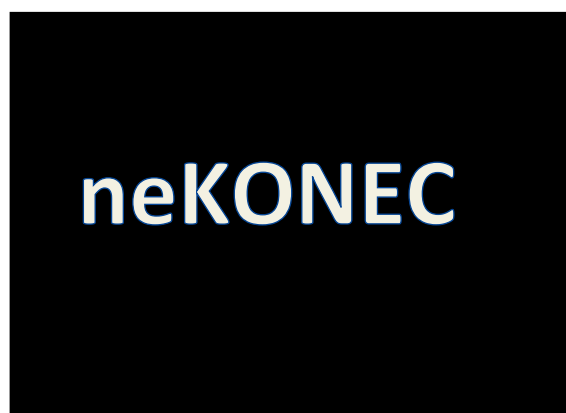
Zdroj: zoom.iprima.cz, wikipedia.org

Fotoromán NEKONEČNÝ PŘÍBĚH – pokračování

Scénář a režie: Péťa a Kája

Foto a úprava fotek: Sam

Hrají: Kája, Péťa a Tom



PŘESMYČKY (BEZ HACKU A CAREK)

Téma vesmír:

PENALTY

RADI RANCE

PILNY ROBIN

MNOZIME MAST

SMRTELNY ORGAN

SLAVNOSTI UNASECU

Téma prázdniny:

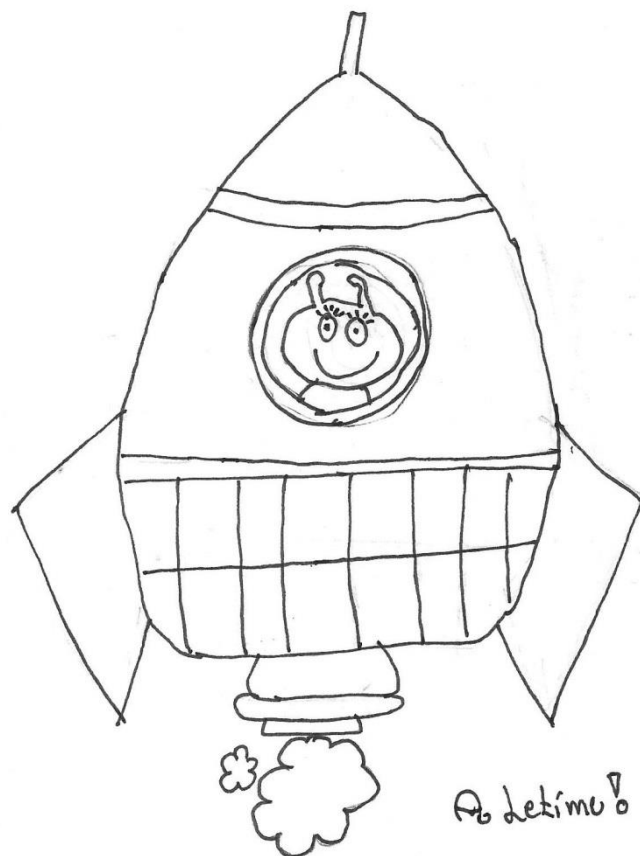
SNIDATE PENAL

NEOBVAZU PANIKU

VOLANTU LEDOVEHO

PRODAVAT INDONESIAI

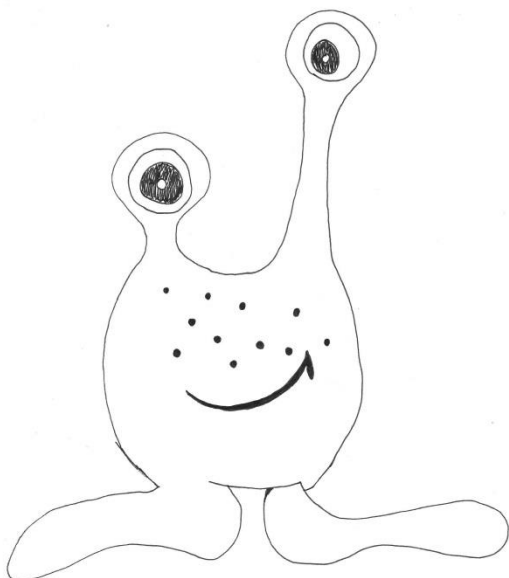
NASLEDOVANOU OTCE



Mimozemšťani na Měsíci

Vyděšený kosmonaut hlásí z Měsíce: „Základno, jsou tady mimozemšťani – na chvíli jsem si položil sušenku a zmizela!”

Vtom mu vpadne do řeči kolega: „Zdravíme planetu Zemi! My, zelená obluda z vesmíru, hlásíme, že ty sušenky nám moc a moc chutnaly!”



Bomba na palubě

Dva kosmonauti letí na Měsíc a najdou na palubě časovanou bombu.

„Rychle,” vykřikne jeden z nich, „vyhod’ ji z okna!”

„Žádní mimozemšťané neexistují,” prohlásil vědec na tiskové konferenci, a sotva vyšel na ulici, přistál na něm létající talíř.

Negramotní Marťané

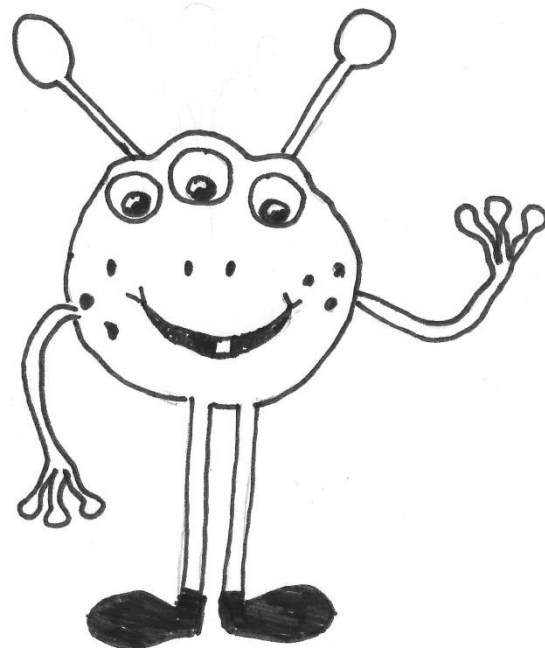
„Ti Marťani jsou ale negramoti,“ stěžuje si řídícímu středisku NASA první kosmonaut, který se setkal s mimozemšťany, „ani anglicky to neumí!“

Červi v talíři

Letí dva červi v létajícím talíři vesmírem a zastaví je meziplanetární hlídka: „Kam máte namířeno?“ „Do červí díry.“

Nevzdělanci z vesmíru

„Proč si myslíte, že jsou všichni mimozemšťané nevzdělání?“ zeptali se jednoho svérázného kosmonauta. „Protože učený z nebe nespadl.“



Přesmyčky a vtipy připravil Beni



Bomba na palubě

Dva kosmonauti letí na Měsíc a najdou na palubě časovanou bombu. „Rychle,“ vykřikne jeden, „vyhoď ji z okna!“

Opilý Marťan

Z hospody se vypotácí ožralý Marťan a klátí se ze strany na stranu ulicí. Náhle zpozoruje, že na něj všichni zírají s ústy dokořán. „Co je?!“ reaguje nelibě. „Jste nikdy neviděli opilce?“

Hrůzostrašní pozemšťané

Nepřátelští mimozemšťané chtějí ovládnout vesmír. Velitel mimozemských ozbrojených sil je na velitelství a uděluje rozkazy: „Generál 2 obsadí Venuši, generál 3 Mars... a generál 1 dobyde Zemi.“ „Zemi?!“ zděsí se generál. „Tam mě nikdo nedostane! Slyšel jsem, že si tam hází létajícíma talířema!“

Vtipy připravil Kuba

Mobilová šifra

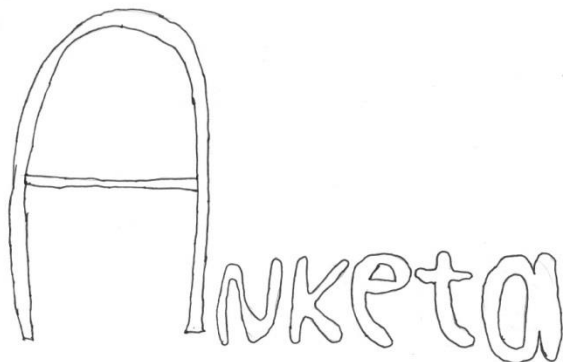
888.33.7777.6.444.777

7777.555.88.66.222.33

6.33.7777.444.222

1	2 abc	3 def
4 ghi	5 jkl	6mno
7 pqrs	8 tuv	9wxyz
*	0	#

Připravil Kuba



Jaké místo bys chtěl/a vidět z vesmíru?

1. místo Himálaje
2. místo: Česká republika, Malta, San Marino, Oblast 51, Černá díra, Mars

Jaké souhvězdí je tvoje nejoblíbenější?

1. místo Pegas
2. místo: Malý pes, Orion, Malý medvěd, Velká medvědice, Lev, Kasiopea

Členů redakce se ptal Beni

Co byste chtěli dělat o prázdninách?

1. místo jet k moři
2. místo spát u kamaráda/kamarádky
3. místo koupat se v bazéně

Kam byste chtěli letět na dovolenou?

1. místo do Itálie
2. místo do Řecka
3. místo do Maďarska

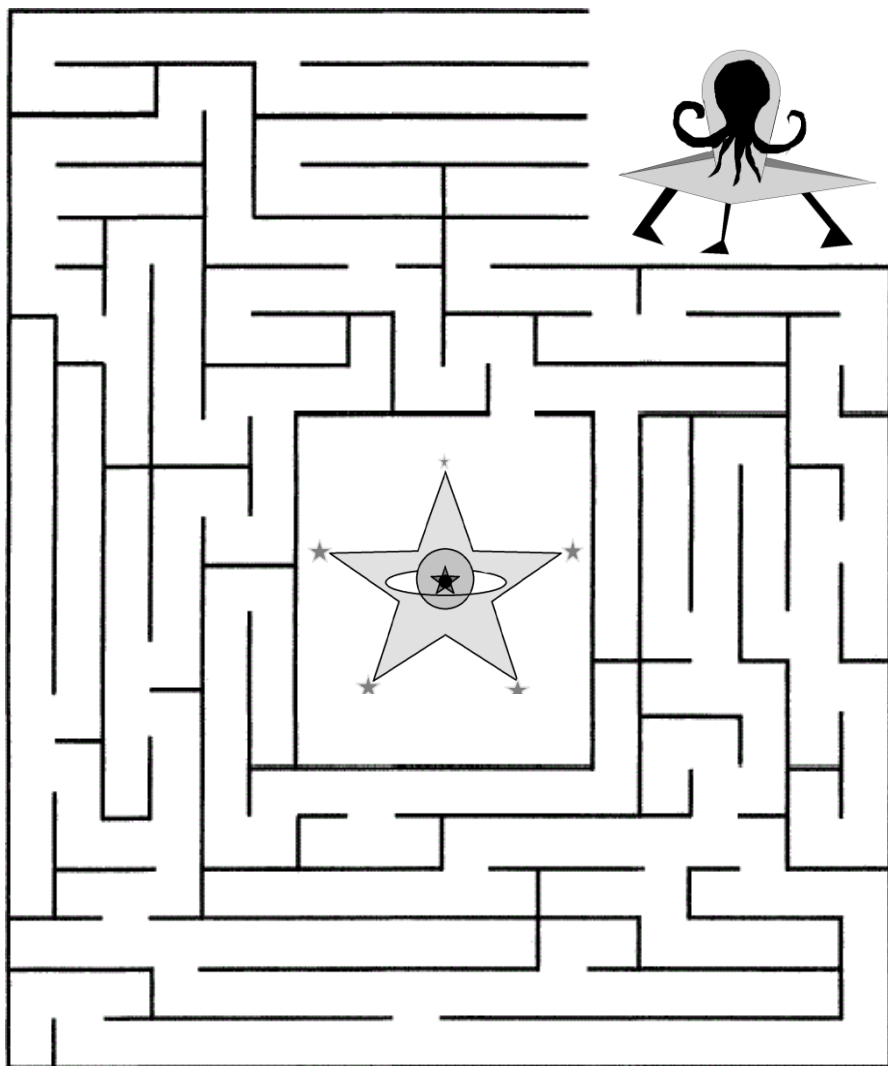
S kým byste se chtěli o prázdninách potkat?

1. místo s nejlepší kamarádkou/kamarádem
2. místo s oblíbenou zpěvačkou/zpěvákem

Členů redakce se ptala Pěťa



Bludiště



Nakreslila Vanda

A co měl kdo v tomto čísle na triku?

Anežka – povídka, rozhovor, ilustrace
Bára – úvodník, povídka, informace o vesmíru
Beni – anketa, přesmyčky, vtipy
Julča – povídka, ilustrace
Kája – fotoromán, ilustrace
Kuba – vtipy, šifry, zajímavosti o vesmíru
Péťa – fotoromán, ilustrace, anketa
Sam – povídka, fotky
Tomáš – technika, škola, fotoromán
Vanda – rozhovor, bludiště, ilustrace

